

Nieuwsbrief 7, week 19

Beste leden en belangstellenden van
Protestantse Gemeente Terpoarte,

Vorige week hebben alle gemeenteleden het jaarboekje ontvangen. In de personeelslijst staat een foutje. Jan Heeringa is geen webmaster, maar verzorgt de Liturgieën bij gastpredikanten. Dat kopje ontbreekt. Bij de sopranen van de cantorij ontbreekt Luttie Iepema.

Op 4 mei is in alle drie dorpen de Taptoe gespeeld van af een centrale plek. Na 2 minuten stilte werd dit gevolgd door het Wilhelmus. Op onze website is hiervan een filmpje te zien:

<https://www.terpoarte.nl/dodenherdenking-boksum-4-mei-2020/>. Op bijgaande foto spelen leden van Advendo het Wilhelmus in Blessum.

Hartelijke groet, Kees Iepema

Uit de gemeente

In de vorige nieuwsbrief werd al gemeld dat Annie van Dijk-Haga in het ziekenhuis was opgenomen in verband met een gebroken heup. Zij heeft inmiddels een geslaagde operatie ondergaan en is al weer een weekje thuis. Het gaat goed met haar en we wensen haar een goede revalidatie toe. In de afgelopen weken waren er nog enkele gemeenteleden onder ziekenhuis behandeling: Hylke Merkus, Jan Pieter Popken en Henk Koningsveld. Wij wensen hen ook alle goeds toe. Verder even een punt van aandacht. Soms horen we ook via geruchten van ziekenhuisopnames etc. .U begrijpt, daar kunnen we niet zo veel mee en al helemaal niet wat betreft deze rubriek. Dus zit u in zo'n situatie en u wilt dat de kerkgemeenschap daar van op de hoogte is, meld het dan bij ouderling, wijkmedewerker of predikant. Iedereen alle goeds gewenst in deze wonderlijke en spannende tijden. Hou vol en blijf hopelijk gezond!

Ondersteuning

Langs verschillende kanalen hebben we als PG Terpoarte aangegeven dat we graag ondersteuning willen bieden aan mensen die door de coronacrisis misschien in de problemen zijn geraakt. Natuurlijk voorziet de overheid daarin, maar dat is niet voor iedereen voldoende of tijdig genoeg. Daarom nog maar eens onder uw aandacht gebracht: waar mogelijk en wenselijk willen we graag bijspringen, in overleg voor wat betreft wenselijk is. Wij realiseren ons maar al te goed dat dit een beladen onderwerp is, maar schroom vooral niet. Dit is een situatie waarin mensen geheel buiten hun schuld om zwaar in de problemen kunnen komen en waar we met elkaar weer uit moeten proberen te komen. En daar willen we waar mogelijk graag bij helpen. U kunt contact opnemen met de predikant, met Jolanda van der Meer van die diaconie en via het mailadres van de website. Eventuele aanvragen worden vanzelfsprekend met alle zorgvuldigheid ten aanzien van bijvoorbeeld privacy behandeld.

Ds. Harrie Strubbe.

Beleef het verhaal.

Dit weekeinde zal het verhaal van Weer-Zien beleefd kunnen worden via de website of facebook. De adressen met kinderen die bij ons bekend zijn hebben een pakketje ontvangen aan huis met een verwijzing naar het filmpje welke als leidraad dient om het verhaal te beleven. Mocht u nu denken ik wil het ook beleven maar heb geen pakketje.... Met een plak koek, en wat lekkers kunt u ook mee doen! Iedereen heeft vast wel een stukje draad en een theedoek in huis!

We wensen u veel plezier bij het inleven in het verhaal van Bartimeus! Hij ondervond het Weer-Zien aan den lijve. Wat een feest is dat! Wij hopen ook op een spoedig weerzien van groot en klein!

Vriendelijke groet, Colinda en Aafke

De diaconale collecte voor komende zondag is voor JOP, het jeugdwerk van onze landelijke kerk. U kunt hiervoor geld overmaken op NL47RABO 03132 00 181 t.n.v. Diaconie Terpoarte. Voor het eigen kerkenwerk kunt u geld overmaken naar NL88RABO 01193 57 941 t.n.v. Protestantse Gemeente Boksum-Blessum-Deinum.

Kommende snein, 10 maaie om 10.00 oere, wurdt der wer in tsjerketsjinst útstjoerd op Omrop Fryslân tillefyzje fanút Frenstsjer. Foargonger is dan ds. Sytze Ypma

Meditatie

Op weg naar Pinksteren in coronatijd... (bij Exodus 19)

Het verhaal van Exodus speelt zich af in de woestijn. En al gaande vraagt het volk zich telkens af: is er een uitweg? Want ja, na die uittocht uit het angstland van de dood is de werkelijkheid er nog niet echt aansprekender op geworden: de woestijn. Ook niet direct een gegeven dat raakt aan ons normale leven. Maar wat heet tegenwoordig nog normaal? Het gaat over een 'nieuw normaal', maar dat is toch vooral abnormaal. Waarmee die vraag: is er een uitweg?, opeens heel herkenbaar wordt. Hoe komen we ooit uit deze vreemde lockdown? Natuurlijk, we zijn blij met elke versoepeling, hoeveel vragen die soms ook weer oproepen, maar dan nog. Die anderhalve meter, is dat dan het nieuwe normaal waar de komende maanden en misschien wel jaren aan zullen moeten wennen? Zullen we er aan gaan wennen dat we de ander als een potentiële besmettingsbron moeten zien? Dat we elkaar niet of nauwelijks meer kunnen aanraken? Dat we straks misschien wel weer eens ter kerke mogen, maar dan zonder gemeentezang? Het lijkt warempel wel een woestijntijd met dat alles als nieuwe norm.

Op zo'n moment is het een verademing om je te realiseren dat kerk en synagoge een verhaal hebben dat ons taal en dus woorden biedt om die ervaring te benoemen als wat het werkelijk

is : woestijntijd dus! En dat is geen werkelijkheid om je maar neer te leggen, als zijnde normaal. Social distance is niet normaal! En daarom vertelt dat verhaal van de tocht naar een land waarin menselijkheid en nabijheid zullen smaken als melk en honing.

Midden in dat oude boek, komt het volk aan bij de berg. Dan weet je dat Pinksteren niet ver meer is. Voor Israël is dat toch vooral het feest van Verbond en Thora. Het volk wordt verzameld rond de berg en hun woestijnbestaan wordt als het ware doorkliefd door een woord. Want dat is waar het uiteindelijk toch om gaat: rook, wind, vuur en wat al niet meer: het is entourage, het is decor bij dat ene gebeuren en dat is dat God spréékt! In dat stom geslagen heelal, in die woestijn waarin je je zo alleen kunt voelen, aan je lot overgelaten, daar klinkt een Stem, een woord dat zegt dat je aan die duisternis bent overgelaten. Er klinken woorden van bevrijding en bemoediging, die richting willen geven aan het leven. Een leven dat afstand daarom nooit als normaal zal gaan zien. Het zal misschien voorlopig even moeten en misschien wel langer dan ons lief is, maar als nieuw normaal? Nee, het is het nieuwe abnormaal, met alle pijn van dien. Maar zolang we die pijn voelen en dus de hoop koesteren dat dat niet het laatste woord zal zijn, kunnen we verder. Eerst maar op weg naar Pinksteren.

ds. Harrie Strubbe